

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 2006 r.

**w sprawie szczegółowych warunków wykorzystywania
środków funduszu innowacyjności**

Na podstawie art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 i z 2006 r. Nr 107, poz. 723), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wykorzystywania środków funduszu innowacyjności na pokrycie niektórych kosztów prowadzenia badań i prac rozwojowych oraz niektórych kosztów uzyskania patentu na wynalazek.

§ 2.

Kosztami kwalifikującymi się do finansowania ze środków funduszu innowacyjności, są koszty:

- 1) wynagrodzeń i obowiązkowego ubezpieczenia społecznego osób zatrudnionych przy prowadzeniu badań i prac rozwojowych, w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z prowadzeniem badań lub prac rozwojowych;
- 2) amortyzacji lub koszty wynikające z odpłatnego korzystania z aparatury badawczej i innych urządzeń wykorzystywanych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia badań lub prac rozwojowych, w czasie ich prowadzenia;
- 3) gruntów i nieruchomości zabudowanej, w zakresie, w jakim są używane do prowadzenia badań lub prac rozwojowych; za koszty kwalifikujące się w przypadku budynków uznaje się jedynie koszty amortyzacji odpowiadające czasowi trwania badań lub prac rozwojowych, a w przypadku gruntów kosztami kwalifikowanymi są koszty przeniesienia własności lub koszty wynikające z odpłatnego korzystania z gruntu lub rzeczywiste poniesione koszty kapitałowe;
- 4) ekspertyz, opinii, usług doradczych oraz wartości niematerialnych lub prawnych zakupionych od osób trzecich i wykorzystywanych wyłącznie do prowadzenia badań lub prac rozwojowych;
- 5) ogólne i operacyjne ponoszone bezpośrednio przy prowadzeniu badań lub prac rozwojowych, w tym koszty zużycia materiałów i energii związane bezpośrednio z prowadzeniem badań lub prac rozwojowych.

§ 3.

1. Warunkiem wykorzystywania środków funduszu innowacyjności jest określenie części środków stanowiących pomoc publiczną jako iloczynu wartości środków funduszu innowacyjności wykorzystanych przez centrum badawczo-rozwojowe na finansowanie

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

kosztów wymienionych w § 2 oraz wysokości stawki podatku dochodowego obowiązującej w danym roku podatkowym.

2. Dniem udzielenia pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, jest dzień, w którym zgodnie z odrębnymi przepisami upływa termin złożenia podatkowego zeznania rocznego.

§ 4.

1. Wartość pomocy publicznej wynikająca z wykorzystania środków funduszu innowacyjności, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, nie może przekroczyć w przypadku:

1) badań naukowych stosowanych i badań przemysłowych - 50% kosztów kwalifikujących się do finansowania;

2) badań przedkonkurencyjnych i prac rozwojowych - 25% kosztów kwalifikujących się do finansowania.

2. W przypadku badań naukowych podstawowych dopuszczalna kwota pomocy, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, może wynieść do 100% kosztów kwalifikujących się do finansowania, jeżeli wyniki badań są powszechnie udostępniane zainteresowanym podmiotom na równych zasadach.

3. W przypadku, gdy projekt obejmuje łączne prowadzenie badań naukowych stosowanych lub badań przemysłowych i badań przedkonkurencyjnych lub prac rozwojowych dopuszczalna kwota pomocy, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, nie może przekroczyć średniej ważonej limitów pomocy publicznej przysługujących w odniesieniu do wszystkich rodzajów badań.

4. W przypadku technicznych analiz wykonalności poprzedzających badania naukowe stosowane lub badania przemysłowe dopuszczalna kwota pomocy nie może przekroczyć 75% kosztów analizy, a w przypadku technicznych analiz wykonalności poprzedzających badania przedkonkurencyjne lub prace rozwojowe 50% kosztów analizy.

§ 5.

Jeżeli badania lub prace rozwojowe prowadzone są na obszarach kwalifikujących się do objęcia pomocą regionalną, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 10 punktów procentowych.

§ 6.

1. Jeżeli badania lub prace rozwojowe realizowane są przez mikro, małego lub średniego przedsiębiorcę w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10 z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. U. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t 2, str. 141 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem nr 70/2001/WE, wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 10 punktów procentowych.

§ 7.

1. Jeżeli badania lub prace rozwojowe są zgodne z celami projektu lub programu przyjętego jako część obowiązującego programu ramowego Unii Europejskiej na rzecz badań i rozwoju, wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 15 punktów procentowych.

2. Jeżeli badania lub prace rozwojowe są zgodne z celami projektu lub programu przyjętego jako część obowiązującego programu ramowego Unii Europejskiej na rzecz badań i rozwoju i są prowadzone w ramach efektywnej współpracy transgranicznej pomiędzy:

1) przedsiębiorcą a jednostką naukową wymienioną w art. 2 pkt 9 lit. a-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.²⁾) lub zagranicznym publicznym ośrodkiem badawczym albo

2) co najmniej dwoma niezależnymi podmiotami, których siedziba znajduje się w różnych państwach członkowskich Unii Europejskiej,

a wyniki tych badań lub prac rozwojowych zostaną upowszechnione i opublikowane, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej i przemysłowej, wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 25 punktów procentowych.

3. W odniesieniu do badań i prac rozwojowych, do których nie mają zastosowania przepisy ust. 1 i 2, wysokość limitów, o których mowa w § 4 ust. 1, podwyższa się o 10 punktów procentowych, jeżeli jest spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:

1) badania te i prace są prowadzone w ramach efektywnej współpracy transgranicznej pomiędzy co najmniej dwoma niezależnymi podmiotami, których siedziba znajduje się w różnych państwach członkowskich Unii Europejskiej;

2) badania te i prace są prowadzone w ramach efektywnej współpracy pomiędzy przedsiębiorcą a jednostką naukową wymienioną w art. 2 pkt 9 lit. a-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki lub zagranicznym publicznym ośrodkiem badawczym;

3) wyniki tych badań i prac zostaną upowszechnione i opublikowane, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej i przemysłowej.

§ 8.

1. Maksymalna wysokość limitu, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, wraz ze zwiększeniami, o których mowa w § 5-7, nie może przekroczyć 75% kosztów kwalifikujących się do finansowania.

2. Maksymalna wysokość limitu, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, wraz ze zwiększeniami, o których mowa w § 5-7, nie może przekroczyć 50% kosztów kwalifikujących się do finansowania.

3. Wartość pomocy publicznej wynikająca z wykorzystania środków funduszu innowacyjności, ustalona zgodnie z § 3 ust. 1, podlega sumowaniu z pomocą publiczną udzielaną w innej formie i z innych źródeł w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych oraz ze wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej, środków mechanizmu finansowego EOG wdrażanego na podstawie Memorandum of Understanding wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG 2004-2009 pomiędzy Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii a Rzeczpospolitą Polską, podpisanego w Brukseli w dniu 28 października 2004 r. (M.P. z 2005 r. Nr 23, poz. 343), lub norweskiego

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484.

mechanizmu finansowego wdrażanego na podstawie Memorandum of Understanding wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2004-2009 ustanowionego zgodnie z Umową z dnia 14 października 2003 r. pomiędzy Królestwem Norwegii a Wspólnotą Europejską o Norweskim Mechanizmie Finansowym na okres 2004-2009 pomiędzy Królestwem Norwegii a Rzeczpospolitą Polską podpisanego w Warszawie dnia 14 października 2004 r. (M P. z 2005 r., Nr 23, poz. 342) i nie może przekroczyć odpowiednio limitów, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 10.

Przedsiębiorca w trudnej sytuacji ekonomicznej lub znajdujący się w okresie restrukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej nie może wykorzystywać środków funduszu innowacyjności, chyba że jest mikro lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia nr 70/2001/WE.

§ 11.

1. Przedsiębiorca, który nie jest mikro, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia nr 70/2001/WE, wykorzystuje środki funduszu innowacyjności, pod warunkiem, że w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, wykaże:

- 1) utworzenie nowych miejsc pracy związanych z prowadzeniem badań i prac rozwojowych,
- 2) wzrost wydatków na badania i prace rozwojowe w stosunku do całkowitego obrotu, w odniesieniu do poprzedniego roku obrotowego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

§ 12.

1. Środki funduszu innowacyjności nie mogą być wykorzystywane do finansowania badań lub prac rozwojowych, których całkowite koszty kwalifikujące się do finansowania wynoszą co najmniej równowartość 25 mln euro, a wartość pomocy ustalona zgodnie z § 3 ust. 1 i § 8 ust. 3, wynosi co najmniej równowartość 5 mln euro.

2. Środki funduszu innowacyjności nie mogą być wykorzystywane do finansowania badań lub prac rozwojowych realizowanych w ramach projektu Eureka o statusie projektu międzyrządowej Inicjatywy Eureka (European Research Coordination Agency) powstałej w Hanowerze w dniu 6 listopada 1985 r., jeśli całkowite koszty kwalifikowane projektu wynoszą co najmniej 40 mln euro, a wartość pomocy ustalona zgodnie z § 3 ust. 1 i § 8 ust. 3, wynosi co najmniej 10 mln euro.

§ 13.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki

UZASADNIENIE

I. Opis proponowanych zmian

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. Nr 179, poz. 1484).

Rozporządzenie określa rodzaje badań i prac rozwojowych, na które mogą być wydatkowane środki funduszu innowacyjności, procent kosztów dla każdego rodzaju badań, który podlega finansowaniu oraz rodzaje wydatków, które kwalifikują się do finansowania.

Regulacja prawna zawarta w tym projekcie jest niezbędna do zapewnienia zgodności finansowania badań naukowych i prac rozwojowych ze środków funduszu innowacyjności z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej. Regulacje znajdujące się w rozporządzeniu wynikają z Zasad ramowych stosowanych przez Wspólnotę wobec pomocy publicznej na rzecz badań i rozwoju (Community Framework For State Aid For Research and Development (98/C 45). Zasady ramowe dopuszczają finansowanie badań przemysłowych do wysokości 50% kosztów przedsięwzięcia (pkt 5.3 Zasad ramowych), zaś badań przedkonkurencyjnych do wysokości 25% (pkt 5.5 Zasad ramowych). Jednocześnie jednak zasady te dopuszczają zwiększenie tego limitu o 10% jeżeli przedsięwzięcia badawcze jest realizowane w regionie podlegającym pod postanowienia Artykułu 92(3)(a) czyli takim, w którym poziom życia jest niski lub występuje niedostateczne zatrudnienie (zgodnie z zasadami udzielania pomocy regionalnej są to obszary, w których PKB na 1 mieszkańca jest niższy niż 75% średniej unijnej). Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów cały obszar Polski kwalifikuje się do objęcia postanowieniami art. 92(3)(a). Powyższa premia może być dodatkowo zwiększona biorąc pod uwagę pułapy stosowane do pomocy regionalnej inwestycyjnej. Maksymalny pułap dla pomocy inwestycyjnej na obszarze Polski wynosi 50%. W miastach o wysokim PKB na 1 mieszkańca maksymalne limity pomocy na inwestycje wynoszą 30% dla Warszawy i Poznania oraz 40% dla Wrocławia, Krakowa, Gdańska, Gdyni, Sopotu. W projekcie rozporządzenia dla Warszawy i Poznania korzystniejszy jest jednak wyżej opisany limit dopuszczony przez wytyczne na badania i rozwój – 25%+10%. Ponadto zasady ramowe na badania i rozwój dopuszczają zwiększenie limitu finansowania o 10 punktów procentowych w przypadku mikro, małych i średnich

przedsiębiorców. Zgodnie z zasadami ramowymi, jeżeli projekt badawczy wpisuje się w aktualny program Unii Europejskiej lub ma charakter przedsięwzięcia międzynarodowego lub przewiduje współpracę z publicznymi ośrodkami badawczymi lub jego wyniki są dostępne dla osób trzecich, limity dofinansowania mogą być większe. Maksymalna wysokość limitów pomocy publicznej, po ewentualnych zwiększeniach, nie może przekroczyć 75% w przypadku badań przemysłowych i 50% w przypadku badań przedkonkurencyjnych.

Projektowane rozporządzenie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

II. Ocena przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych wynikających z projektu rozporządzenia (OSR)

1. Podmioty objęte rozporządzeniem

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczyć będą przedsiębiorców, którzy uzyskają status centrum badawczo-rozwojowego nadawany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia był konsultowany z następującymi instytucjami: Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Agencja Rozwoju Przemysłu, Business Centre Club, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Polska Konfederacja Pracodawców Polskich, Bank Gospodarstwa Krajowego, Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna, Fundacja Centrum Innowacji F.I.R.E., Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Związek Rzemiosła Polskiego a także Rada Główna Jednostek Badawczo-Rozwojowych i Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.

Nie przyjęto uwag Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, która to organizacja zakwestionowała finansowanie z funduszu innowacyjności badań podstawowych w 100%, zaś pozostałych rodzajów badań w mniejszym stopniu, argumentując, że na działalność innowacyjną składają się głównie badania stosowane i przemysłowe. Uwaga ta nie może być uwzględniona ze względu na europejskie wytyczne w sprawie pomocy publicznej dla badań i rozwoju.

Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych zaproponowała, aby finansowanie badań ze środków funduszu innowacyjności nie podlegało sumowaniu z pomocą publiczną uzyskaną z innych źródeł. Uwaga ta nie może być przyjęta ze względu na przepisy wspólnotowe dotyczące pomocy publicznej.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Komisja Nauki JBR Branży Przemysł Wytwórczy OPZZ zgłosiły uwagę, że dla centrów badawczo-rozwojowych może być problematyczne przyporządkowanie aparatury, gruntu, budynków i personelu wyłącznie do prowadzenia działalności badawczej, ponieważ centra mogą prowadzić jednocześnie inną działalność nie związaną z badaniami. Należy jednak pamiętać o tym, że centra badawczo-rozwojowe w głównej mierze będą zajmować się działalnością badawczą (co najmniej połowa przychodów musi być uzyskiwana z tej działalności) i w tym celu będą tworzone. Dla podmiotu, dla którego podstawową działalnością jest prowadzenie badań, wydzielenie gruntu,

budynków i aparatury tylko do prowadzenia badań nie będzie stanowić problemu, podobnie jak zatrudnienie pracowników tylko przy tego rodzaju działalności, bądź podział ich pracy poprzez opisanie obowiązków pracownika w tym zakresie.

Związek Rzemiosła Polskiego pozytywnie ocenia próbę wsparcia prywatnych przedsiębiorstw, które w swojej działalności koncentrują się na prowadzeniu badań. ZRP uważa, że badania podstawowe powinny być finansowane przede wszystkim przez państwo, ponieważ dają bezpośrednich uzyskiwanych w krótkim terminie zysków, natomiast nakłady na badania stosowane, czyli prowadzące do konkretnych zastosowań w gospodarce, w większej mierze powinny pochodzić ze środków pozabudżetowych i być prowadzone przez zainteresowane wprowadzeniem danej technologii przedsiębiorstwa. Zdaniem ZRP, projekt rozporządzenia, stanowi odpowiednie narzędzie prawne umożliwiające takie rozwiązanie.

3. Wpływ rozporządzenia na:

a) sektor finansów publicznych

Projektowane rozporządzenie nie powoduje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa. Projekt określa sposób wykorzystywania środków finansowych odpisanych na funduszu innowacyjności. Możliwość pomniejszenia podstawy opodatkowania przedsiębiorcy podatkiem dochodowym o odpis na fundusz innowacyjności została zapisana w art. 16ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. Nr 179, poz. 1484).

Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorców prywatnych, którzy uzyskują status centrum badawczo-rozwojowego nadawany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Obecnie funkcjonują w Polsce państwowe jednostki badawczo-rozwojowe, które korzystają z ulgi podatkowej analogicznej do tej, z której będą korzystać centra badawczo-rozwojowe. Różnica polega na tym, że jednostki badawczo-rozwojowe nie płacą podatku od dochodu uzyskanego z działalności naukowej, o ile dochód ten jest przeznaczany na działalność naukową, zaś centra badawczo-rozwojowe będą mogły pomniejszyć podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym o kwotę odpisaną na fundusz innowacyjności. Prywatne centra badawczo-rozwojowe będą powstawać w miejsce komercjalizowanych i prywatyzowanych jednostek badawczo-rozwojowych (od 10 do 15 rocznie). Od 3 do 5 restrukturyzowanych jednostek badawczo-rozwojowych rocznie będzie w stanie spełnić warunki otrzymania statusu centrum badawczo-rozwojowego. Biorąc pod uwagę warunki, którym musi sprostać centrum badawczo-rozwojowe: wysoki pułap rocznego przychodu – 800 tys. euro oraz konieczność uzyskiwania połowy tego przychodu tylko ze sprzedaży wyników badań lub prac rozwojowych w postaci wartości niematerialnych lub prawnych, należy stwierdzić, że obecnie tylko od kilku do kilkunastu przedsiębiorców prywatnych w Polsce jest w stanie sprostać tym wymaganiom. Szacuje się, że nie więcej niż kilku przedsiębiorców prywatnych rocznie wystąpi o nadanie statusu centrum b+r i sprosta ww. wymaganiom. Reasumując, wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje istotnego zwiększenia się liczby beneficjentów korzystających z ulgi w podatku dochodowym z tytułu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej.

b) rynek pracy

Rozporządzenie może przyczynić się do wzrostu ilości miejsc pracy ponieważ ze środków funduszu innowacyjności mogą być finansowane koszty zatrudnienia pracowników badawczych i personelu pomocniczego dla działalności badawczej.

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wzrost nakładów sektora prywatnego na badania i rozwój przyczyni się do wzrostu konkurencyjności zarówno przedsiębiorców prowadzących badania jak i kupujących nowe technologie.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia uwzględnia zróżnicowane limity finansowania stosowane do regionalnej pomocy inwestycyjnej zgodnie z mapą pomocy regionalnej dla Polski. Inwestycje w prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych są silniej stymulowane w regionach słabiej rozwiniętych od najbogatszych polskich miast.

UZASADNIENIE

I. Opis proponowanych zmian

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. Nr 179, poz. 1484).

Rozporządzenie określa rodzaje badań i prac rozwojowych, na które mogą być wydatkowane środki funduszu innowacyjności, procent kosztów dla każdego rodzaju badań, który podlega finansowaniu oraz rodzaje wydatków, które kwalifikują się do finansowania.

Regulacja prawna zawarta w tym projekcie jest niezbędna do zapewnienia zgodności finansowania badań naukowych i prac rozwojowych ze środków funduszu innowacyjności z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej. Regulacje znajdujące się w rozporządzeniu wynikają z Zasad ramowych stosowanych przez Wspólnotę wobec pomocy publicznej na rzecz badań i rozwoju (Community Framework For State Aid For Research and Development (98/C 45). Zasady ramowe dopuszczają finansowanie badań przemysłowych do wysokości 50% kosztów przedsięwzięcia (pkt 5.3 Zasad ramowych), zaś badań przedkonkurencyjnych do wysokości 25% (pkt 5.5 Zasad ramowych). Jednocześnie jednak zasady te dopuszczają zwiększenie tego limitu o 10% jeżeli przedsięwzięcia badawcze jest realizowane w regionie podlegającym pod postanowienia Artykułu 92(3)(a) czyli takim, w którym poziom życia jest niski lub występuje niedostateczne zatrudnienie (zgodnie z zasadami udzielania pomocy regionalnej są to obszary, w których PKB na 1 mieszkańca jest niższy niż 75% średniej unijnej). Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów cały obszar Polski kwalifikuje się do objęcia postanowieniami art. 92(3)(a). Powyższa premia może być dodatkowo zwiększona biorąc pod uwagę pułapy stosowane do pomocy regionalnej inwestycyjnej. Maksymalny pułap dla pomocy inwestycyjnej na obszarze Polski wynosi 50%. W miastach o wysokim PKB na 1 mieszkańca maksymalne limity pomocy na inwestycje wynoszą 30% dla Warszawy i Poznania oraz 40% dla Wrocławia, Krakowa, Gdańska, Gdyni, Sopotu. W projekcie rozporządzenia dla Warszawy i Poznania korzystniejszy jest jednak wyżej opisany limit dopuszczony przez wytyczne na badania i rozwój – 25%+10%. Ponadto zasady ramowe na badania i rozwój dopuszczają zwiększenie limitu finansowania o 10 punktów procentowych w przypadku mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Zgodnie z zasadami ramowymi, jeżeli projekt badawczy wpisuje się w aktualny program Unii Europejskiej lub ma charakter przedsięwzięcia międzynarodowego lub

przewiduje współpracę z publicznymi ośrodkami badawczymi lub jego wyniki są dostępne dla osób trzecich, limity dofinansowania mogą być większe. Maksymalna wysokość limitów pomocy publicznej, po ewentualnych zwiększeniach, nie może przekroczyć 75% w przypadku badań przemysłowych i 50% w przypadku badań przedkonkurencyjnych.

Projektowane rozporządzenie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.

II. Ocena przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych wynikających z projektu rozporządzenia (OSR)

1. Podmioty objęte rozporządzeniem

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczyć będą przedsiębiorców, którzy uzyskają status centrum badawczo-rozwojowego nadawany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia był konsultowany z następującymi instytucjami: Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Agencja Rozwoju Przemysłu, Business Centre Club, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Polska Konfederacja Pracodawców Polskich, Bank Gospodarstwa Krajowego, Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna, Fundacja Centrum Innowacji F.I.R.E., Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Związek Rzemiosła Polskiego a także Rada Główna Jednostek Badawczo-Rozwojowych i Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.

Nie przyjęto uwag Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, która to organizacja zakwestionowała finansowanie z funduszu innowacyjności badań podstawowych w 100%, zaś pozostałych rodzajów badań w mniejszym stopniu, argumentując, że na działalność innowacyjną składają się głównie badania stosowane i przemysłowe. Uwaga ta nie może być uwzględniona ze względu na europejskie wytyczne w sprawie pomocy publicznej dla badań i rozwoju.

Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych zaproponowała, aby finansowanie badań ze środków funduszu innowacyjności nie podlegało sumowaniu z pomocą publiczną uzyskaną z innych źródeł. Uwaga ta nie może być przyjęta ze względu na przepisy wspólnotowe dotyczące pomocy publicznej.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Komisja Nauki JBR Branży Przemysł Wytwórczy OPZZ zgłosiły uwagę, że dla centrów badawczo-rozwojowych może być problematyczne przyporządkowanie aparatury, gruntu, budynków i personelu wyłącznie do prowadzenia działalności badawczej, ponieważ centra mogą prowadzić jednocześnie inną działalność nie związaną z badaniami. Należy jednak pamiętać o tym, że centra badawczo-rozwojowe w głównej mierze będą zajmować się działalnością badawczą (co najmniej połowa przychodów musi być uzyskiwana z tej działalności) i w tym celu będą tworzone. Dla podmiotu, dla którego podstawową działalnością jest prowadzenie badań, wydzielenie gruntu, budynków i aparatury tylko do prowadzenia badań nie będzie stanowić problemu, podobnie jak zatrudnienie pracowników tylko przy tego rodzaju działalności, bądź podział ich pracy poprzez opisanie obowiązków pracownika w tym zakresie.

Związek Rzemiosła Polskiego pozytywnie ocenia próbę wsparcia prywatnych przedsiębiorstw, które w swojej działalności koncentrują się na prowadzeniu badań. ZRP uważa, że badania podstawowe powinny być finansowane przede wszystkim przez państwo, ponieważ dają bezpośrednich uzyskiwanych w krótkim terminie zysków, natomiast nakłady na badania stosowane, czyli prowadzące do konkretnych zastosowań w gospodarce, w większej mierze powinny pochodzić ze środków pozabudżetowych i być prowadzone przez zainteresowane wprowadzeniem danej technologii przedsiębiorstwa. Zdaniem ZRP, projekt rozporządzenia, stanowi odpowiednie narzędzie prawne umożliwiające takie rozwiązanie.

3. Wpływ rozporządzenia na:

a) sektor finansów publicznych

Projektowane rozporządzenie nie powoduje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa. Projekt określa sposób wykorzystywania środków finansowych odpisanych na funduszu innowacyjności. Możliwość pomniejszenia podstawy opodatkowania przedsiębiorcy podatkiem dochodowym o odpis na fundusz innowacyjności została zapisana w art. 16ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. Nr 179, poz. 1484).

Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorców prywatnych, którzy uzyskają status centrum badawczo-rozwojowego nadawany przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Obecnie funkcjonują w Polsce państwowe jednostki badawczo-rozwojowe, które korzystają z ulgi podatkowej analogicznej do tej, z której będą korzystać centra badawczo-rozwojowe. Różnica polega na tym, że jednostki badawczo-rozwojowe nie płacą podatku od dochodu uzyskanego z działalności naukowej, o ile dochód ten jest przeznaczany na działalność naukową, zaś centra badawczo-rozwojowe będą mogły pomniejszyć podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym o kwotę odpisaną na fundusz innowacyjności. Prywatne centra badawczo-rozwojowe będą powstawać w miejsce komercjalizowanych i prywatyzowanych jednostek badawczo-rozwojowych (od 10 do 15 rocznie). Od 3 do 5 restrukturyzowanych jednostek badawczo-rozwojowych rocznie będzie w stanie spełnić warunki otrzymania statusu centrum badawczo-rozwojowego. Biorąc pod uwagę warunki, którym musi sprostać centrum badawczo-rozwojowe: wysoki pułap rocznego przychodu – 800 tys. euro oraz konieczność uzyskiwania połowy tego przychodu tylko ze sprzedaży wyników badań lub prac rozwojowych w postaci wartości niematerialnych lub prawnych, należy stwierdzić, że obecnie tylko od kilku do kilkunastu przedsiębiorców prywatnych w Polsce jest w stanie sprostać tym wymaganiom. Szacuje się, że nie więcej niż kilku przedsiębiorców prywatnych rocznie wystąpi o nadanie statusu centrum b+r i sprosta ww. wymaganiom. Reasumując, wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje istotnego zwiększenia się liczby beneficjentów korzystających z ulgi w podatku dochodowym z tytułu prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej.

b) rynek pracy

Rozporządzenie może przyczynić się do wzrostu ilości miejsc pracy ponieważ ze środków funduszu innowacyjności mogą być finansowane koszty zatrudnienia pracowników badawczych i personelu pomocniczego dla działalności badawczej.

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wzrost nakładów sektora prywatnego na badania i rozwój przyczyni się do wzrostu konkurencyjności zarówno przedsiębiorców prowadzących badania jak i kupujących nowe technologie.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia uwzględnia zróżnicowane limity finansowania stosowane do regionalnej pomocy inwestycyjnej zgodnie z mapą pomocy regionalnej dla Polski. Inwestycje w prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych są silniej stymulowane w regionach słabiej rozwiniętych od najbogatszych polskich miast.